

Revista associada a la
Premsa Forana de Mallorca

Any XXVII n° 209 Maig - Juny 1997

Vista de l'església en el mes de maig. Fotog.: Joan Ferrer

Telèfons d'interés

Ajuntament	56 11 82
Farmàcia	56 13 61
Col.legi Públic	56 13 20
Parròquia d' Ariany	56 12 02
Religioses franciscanes	56 12 13
Urgències (Insalud)	061
P.A.C. Vilafranca	56 05 50
Ambulàncies	55 40 75
Ambulàncies	20 65 65
Urgències Son Dureta ...	17 50 00
Guàrdia Civil	062
Bombers	085
Funerària Sant Joan	52 60 53
Telefon de l'esperança ..	46 11 12

Pluviometria**Maig**

Dia 8	4 l.
" 12 ...	5 l.
" 31 ...	2 l.

Total 11 l.**Juny**

Dia 5	3 l.
" 19 ...	15 l.
" 26 ...	4 l.

Total ... 22 l.**Ariany**

Revista Local Independent
Plaça de sa Creu, 2
07529 Ariany
Telef. i fax: 56 12 87
D.L.: PM 207-1971

Edita

Associació Cultural Ariany
Grup de Redacció
Gabriel Frontera Mestre
Jaume Taberner Ribot
Catalina Pont Julià
Tomeu Bauçà Frontera
Margalida Taberner Ribot
Dibuixos
Jaume Capó Sansó
Imprimeix
Gràfiques SIBA

Els articles, cartes i comunicats publicats en
aquesta revista expressen únicament l'opinió
dels seus autors

Pàg n°

3	Pla Territorial del Pla de Mallorca
4	Associació per a la defensa dels itineraris de Mallorca
5	Paraules de despedida de na Francisca Cànaves
Mestre de l'Associació de la Tercera edat
5	El Plaer de beure
6	Entrevista a Josep Alzamora, president de l'Ariany
7	Societat
8	Entrevista al President de l'Associació de Premsa
Forana de Mallorca
9	Un poc de tot
13	Centre Coordinador de biblioteques
14	Passatemp
15	Centre Coordinador de biblioteques
16	Sa Farola

**PREMIS LITERARIS
VALL DE SÓLLER 1997****PREMIS CONVOCATS:**

XI edició VALL D'OR, de poesia.

Un premi de 75.000 ptes. i trofeu per al millor poema o conjunt de poemes amb una extensió màxima de 100 versos. i 25.000 ptes. i diploma per al finalista.

VIII edició GUILLEM COLOM I FERRÀ, de poesia.

Sols poden optar-hi els ciutadans de la comarca de Sóller. Premi de 25.000 ptes. i diploma per al millor poema o conjunt de poemes amb una extensió màxima de 100 versos. i 15.000 ptes. i diploma per al finalista.

VI edició JOAN MARQUÈS ARBONA, de narració curta.

Un màxim de sis fulls mecanografiats a doble espai i a una sola cara. Un premi de 75.000 ptes. i trofeu per a la millor narració. i 25.000 ptes. i diploma per al treball finalista.

VI edició PAU NOGUERA (a) SAROL, de glosa.

Premi de 20.000 ptes. i diploma per a la millor glosa amb un màxim de 60 versos. i 10.000 ptes. per al finalista més diploma.

BASES

1. Els treballs seran de tema lliure, inèdits i estaran escrits en català. Es presentaran per quintuplicat, sota un lema i acompanyats d'un sobre tancat amb les dades personals de l'autor. Els participants hauran de fer constar a l'exterior del sobre el premi al qual opten. Es tenen que els participants al premi Guillem Colom i Ferrà també opten al Vall d'Or.
2. Cada participant pot concursar amb un màxim de tres treballs per a cada un dels premis convocats.
3. El participant que hagi resultat guanyador de qual-queun dels premis convocats, no podrà tornar a optar al mateix, però sí a la resta dels premis convocats.
4. El termini d'admissió dels treballs acabarà el 19 de juliol de 1997. S'han d'enviar a: Llibreria Calabrera, carrer de Sa Llana, 5. 07100 - SÓLLER (Balears).
5. El jurat estarà format per cinc persones de reconegut prestigi dans el món de la literatura.
6. Els premis no podran declarar-se deserts.
7. Els treballs presentats passaran a formar part de l'arxiu del grup organitzador. No seran retornats.
8. El grup organitzador es reserva el dret de publicar els treballs presentats, tant si són premiats com si no.
9. L'acte de lliurament de premis es celebrarà en el transeu de les festes patronals de Sant Bartomeu. Oportunitat s'indica el dia, hora i el lloc.
10. Qualsevol cas no previst en aquestes bases serà resolt pel grup organitzador d'aquests premis.
11. El sol fet de concursar implica l'acceptació de les condicions anterior.

Per a qualsevol informació referent a aquests premis es pot contactar amb els telèfons (971) 63 09 02 - (971) 63 08 65.

Pla Territorial del Pla de Mallorca

Margalida Miquel. Publicat al Diari de Balears

Després del Ple de la Mancomunitat Pla de Mallorca de dimarts passat 10 de juny, he de començar que me sent decebuda, no tan sols com a batllessa sinó també com a persona que viu i treballa a una illa, Mallorca, integrada dins una Comunitat Autònoma denominada Illes Balears, encara que no sé si haurem de canviar-li el nom.

La reflexió en forma d'article ve motivada pel fet que el Conseller de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, el senyor Bartomeu Reus, el mateix dimarts aprovà, com a president de la comissió de política territorial, el Pla territorial del Pla de Mallorca, el famós «Pla del Pla».

Aquest Pla va néixer d'un conveni que varen signar el mateix Bartomeu Reus i el president de la Mancomunitat, un conveni que el més de desembre de 1.993 va permetre que el Pla de Mallorca realitzàs l'ordenació del seu territori, o he de dir l'urbanisme -dos conceptes cada dia més involucrats, no sé si per qüestions polítiques o judicials-. La Conselleria corresponent es comprometia a subvencionar la redacció del Pla i a iniciar una campanya per promoure l'economia del Pla, una zona degradada i que necessita l'ajuda de totes les institucions; mentre que la Mancomunitat es comprometia a redactar el Pla Territorial. Els batlles ens hem estorbat molt per consensuar les quarterades, els metres d'edificació dins sòl rústic,... però el passat dijous 8 de maig es va aprovar per tretze vots a favor i un en contra la redacció del Pla Territorial del Pla, després de gairebé quatre anys de parlar-ne; jo pensava que valia la pena esperar aquest temps si s'havia d'arribar un consens i havíem de tenir un pla que ens permetés com a comarca i mancomunitat, tenir uns començaments d'ordenació i urbanisme comuns per als catorze pobles. Però no, això no funciona així, el mateix Conseller de Medi Ambient adreçà una carta a l'equip redactor del Pla i li encomanava una sèrie de modificacions, no importa quines són, sense tenir en compte l'opinió dels catorze batlles, i aprova el Pla amb les modificacions que ell vol i no les que volen els batlles. A Això se li diu democràcia o dedocràcia? I ara, que hem de fer els catorze batlles? A més de presentar al·legacions i més al·legacions, sense saber si algú tindrà en compte la nostra opinió. No sé quina ha d'ésser la postura de la Mancomunitat, el que sí sé és que ens han decebut, i molt.

Acords de Consell de Govern de dia 11 de juny de 1997

Presidència del Govern Balear

Gabinet de Mitjans de Comunicació

Inversions aprovades per a carreteres de les Illes:

- s'aprovat l'adjudicació del contracte d'obres de reforç del ferme de la carretera d'Ariany a Petra (Mallorca) per aproximadament 34 milions de pessetes.

Conselleria de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral

Consell de Govern 11 de juny de 1997

Pla Territorial del Pla de Mallorca

El Consell de Govern ha avaluat el contingut del Pla Territorial Parcial del Pla de Mallorca.

El PTP del Pla de Mallorca va ser aprovat ahir (10 de juny de 1997) per la Comissió de Política Territorial. S'obre ara el procés per a l'aprovació definitiva d'aquesta planificació previ període d'exposició pública per a la presentació d'al·legacions.

Entre altres coses vos oferim:

- Venda i reparacions de vehicles nous i usats.
- Mecànica vehicles diesel.
- Electricitat de l'automòbil.

Carrer Forà, 62
Telèfon taller: 83 01 08
 Telèfon particular: 52 56 68
 07529 ARIANY

Associació per a la defensa dels itineraris de Mallorca

Carrer de la Pau, 5 (Casal d'ARCA) Palma

Voldríem aprofitar l'oportunitat que ens dona aquesta revista per presentar als seus lectors l'Associació per a la Defensa dels Itineraris de Mallorca (ADIM). Aquesta associació, creada recentment, té com objectius l'estudi, la promoció i la protecció del patrimoni cultural dels itineraris excursionistes de Mallorca. Molt important també és la defensa d'un lliure accés a la muntanya, sempre respectuós amb els seus habitants i amb el medi ambient.

Precisament l'ADIM neix davant la necessitat de fer front als cada dia més freqüents intents de restringir i prohibir l'accés als itineraris de muntanya que tradicionalment havien estat emprats pels excursionistes. A la següent llista es recullen les excursions que als darrers temps han estat impedides o dificultades:

- 1.- Pujada a s'Esclop des Andratx (S'Alqueria)
- 2.- Camí vell de Valldemossa a Bunyola (Son Verí i es Mirabó)
- 3.- Camí de s'Escolta (Valldemossa)
- 4.- Pas de s'Estaló (Orient)
- 5.- Son Sales (Sóller)
- 6.- Camí vell de Sóller a Lluc (a Son Nebot i a Son Massip)
- 7.- Camí de sa Torre de Lluc
- 8.- Camí de Fartàtitx des Racó (Pollença)
- 9.- Camí de sa Calobra a Cala Tuent
- 10.- Camí des Far de Formentor (Cala Murta)
- 11.- Camí de s'Estret de Son Gallard (Deià)
- 12.- Camins que passen per Montcaire (Fornalutx)
- 13.- Pujada al Puig de Na Fàtima (Valldemossa)
- 14.- Camí de la Coma de n'Arbona (Fornalutx)
- 15.- Camí d'Alcanella a Campanet (Biniatró)
- 16.- Camins de la Mola de Son Pacs (Esporles-Valldemossa)
- 17.- Camí d'Orient a Cúber (Comasema)
- 18.- Camins que passen per Comafreda (Massanella)
- 19.- Volta al Puig Roig (Escorca)
- 20.- Camí del Castell del Rei (Pollença)
- 21.- Camins de la finca des Es Ratxo (Puigpunyent)
- 22.- Camí de Bunyola a Sóller per sa Serra d'Alfàbia (Honor, Sa Serra)
- 23.- Camins de la finca de Bàlitx d'Amunt (pas de s'Heura, Sa Figuera)
- 24.- Camí de Miner a Polença (Sa Mola)
- 25.- Camins de metro del Teix

Però els problemes no es limiten a la Serra, al Pla i al Llevant tenim també molts d'exemples:

- 1.- Camí de Binissalem a Biniagual
- 2.- Camí des Jai (Sineu-Búger) al terme de Llubí
- 3.- Camí vell de Sant Llorenç a Artà i Son Servera
- 4.- Camí des Presos (Manacor)
- 5.- Accés de Cala Morlanda al Caló den Rafelino i Cala Petita
- 6.- Camí d'Alaró a Binissalem per Bànyols i Can Cabrit
- 7.- Camí des Pont des Lleó (Selva)
- 8.- Camí vell d'Inca (Campanet)
- 9.- Camí de Bunyola a Son Torrella (Es Cabàs)

Segurament la llista és molt més extensa i des d'aquí vos convidam a que ens faceu arribar els camins dels quals tengueu notícia del seu tancament.

De la llista anterior es dedueix que cal actual per evitar que aquest procés continuï i s'agreugi. Vet aquí el que hem fet des de la nostra associació.

La primera acció que ha duit a terme l'ADIM es refereix al Camí de s'Escolta, un curt però panoràmic itinerari que esdevingué una excursió molt habitual entre els valldemossins i forans. Als darrers anys s'han construït dos xalets molt a prop del camí i aquest ha estat tancat per un parell de barreres, impedit realitzar l'excursió completa. Antigament aquest camí era considerat com a públic com ho demostra el fet de què des del segle XVII l'Ajuntament de Valldemossa s'inhibeix declarant la privacitat del camí enlloc de defensar els béns de tot el poble.

En el mateix terme i en el de Deià hem denunciat l'obertura de pistes dins l'alzinar on es troba l'ermita de Valldemossa i el tancament del camí que desde aquesta conduïa al Teix passant per la finca de Son Gallard.

La nostra darrera denúncia, en aquest cas davant la Comissió de Patrimoni del Consell Insular i davant la Conselleria de Medi Ambient, ha tengut per objectiu l'obertura d'una pista amb la qual s'estava destruint el camí de nevaters que puja al Coll de ses Cases de sa Neu des Massanella i que de moment hem aconseguit paralitzar.

També hem elaborat articles pels diaris i hem participat a distints programes de televisió (TV3, Telenova) perquè tota la societat mallorquina tengui constància del fet del progres-

siu tancament d'itineraris tradicionals i es mobilitzi per impedir-ho.

Finalment desde l'ADIM volem introduir dins el debat que s'està generant sobre la futura conservació de la Serra de Tramuntana el punt de vista de tots aquells que empen els itineraris tradicionals per passejar-se. Caminar és una de les activitats més bàsiques i saludables que pot realitzar una persona i caminar en un entorn tan meravellós com el que ens ofereixen les muntanyes de l'illa ha d'ésser un dret de tots aquells que hi vivim. No podem deixar que aquesta activitat que s'ha fet lliurement durant tants d'anys sigui arbitràriament limitada pels propietaris de les finques en forma de prohibicions o de pagaments. Demanam que siguin les autoritats públiques les que regulin el pas pel camins establint els mecanismes necessaris per compensar als propietaris que permetin el lliure accés a les seves finques (subvencions, senyalització, neteges, vigilància,...). Aquesta regulació podria derivar-se d'una legislació específica sobre el pas pels camins, tal com s'ha fet a altres regions de la Unió Europea.

Si vos interessa aquesta problemàtica sereu benvinguts a la nostra associació, que es troba al Casal d'Arca, carrer de La Pau nº5. Ens trobareu tots els dijous de 19 a 20 hores. Vos esperam.

Paraules de despedida de na Francisca Cànaves Mestre de l'Associació de la Tercera edat.

Amb molta d'alegria vos he escrites aquestes paraules, ho he fet així perquè en aquests moments, per jo molt importants, potser me quedaria en blanc.

Vos he dit amb alegria, perquè veig en sa nostra associació unes persones feineres i amb un gran interès que s'associació vagi endavant.

Es motiu principal de dirigir-me a vosaltres és aquest: avui entreg sa meva dimissió. No ho fas perquè tengui res en contra dels meus companys de sa directiva, tot el contrari, no puc dir més que paraules d'alabança d'ells, són bones persones i de molt de seny. Ara bé, després de 12 anys, que les complirà dia 20 d'aquest mes, que se va inaugurar, jo entenc, que ja vaig aportar es meu gra d'arena fent tot lo que podia per fer socis, per poder lo més prest possible començar lo que ara deim «Sa Tercera Edat».

Jo me retir, com vos he dit, de sa directiva i amb molta de satisfacció, perquè Déu m'ha donat salut per poder estar aquests 12 anys en aquest petit càrrec, i agraeisc als meus companys es seu comportament de cara a mi, sempre m'han demostrat es seu

apreci. Quan les parlava de retirar-me, que ja els ho havia dit unes quantes vegades, sempre me varen animar que no les deixàs, ara bé, com tots sabeu, tot té fi i pens que és molt normal que ses responsabilitats siguin per es més joves. Jo dins ses meves possibilitats, si me necessiten estaré a n'es vostro costat perquè estimo s'associació i s'amistat, que és lo que per jo té molt de valor.

Gràcies.

Agreesc moltíssim s'atenció que heu tinguda obsequiant-me amb una preciosa placa de plata amb una inscripció que per jo te un gran valor moral. Amics, moltes gràcies per es detall que amb jo heu tingut.

Francisca Cànaves Mestre.

El plaer de beure

Francesc Grimalt

Merlot 1994

Viñas del Vero

Somontano és una jove denominació d'origen que, amb poc temps d'existència, ha conquerit una notable fama. El celler Viñas del Vero també és jove, ja que es va fundar l'any 1986. Aquest celler, com molts d'altres, elabora els seus vins a partir de varietats foranes com el Pinot Noir, el Chardonnay, el Merlot, el Gewurztraminer, el Riesling, el Cabernet Sauvignon, etc.

El Merlot 94 d'aquest celler correspon a una tendència que, en certa manera, podríem anomenar moderna, la qual consisteix a elaborar vins joves amb un punt de fusta. Així, s'obtenen vins amb caràcters joves i que, a més, gaudeixen de la complexitat que dóna la fusta. En el cas d'aquest Merlot, després d'una acurada vinificació, es va fer romandre el vi en bóta de roure Allier durant un període de sis mesos.

El vi presenta un color cirera; en nas, dóna sensacions d'espècies amb tocs de couro i notes de vainilla (provinents de la criança). En boca, es mostra potent, fresc i equilibrat, deixant un agradable postgust.

Compañía Vitícola Aragonesa

Cra. Barbastro-Naval, km 3'7. 22300 Barbastro (Huesca)

Tel.: (974) 30 22 16 Fax: (974) 30 20 98

Entrevista a Josep Alzamora, president de l'Ariany.

Aquesta entrevista va sortir publicada al suplement esportiu del Diari de Mallorca.

Ariany, amb els seus 900 habitants, té un equip de segona regional i un solitari equip de futbol escolar a futbol base. El president del club és Josep Alzamora, natural de Petra, casat i resident a Ariany des de fa 17 anys. La situació de l'equip de regional és dolenta, està classificat en el darrer lloc de la taula, però els jugadors no defalleixen i segueixen complint jornada darrera jornada.

El president del futbol arianyer es mostra, en canvi, més enfadat amb l'actitud d'algunes entitats i persones properes a l'equip, que amb el rendiment dels seus jugadors. «Amb la ratxa de resultats negatius que duim, els jugadors que prometeren jugar ho han fet, i segueixen entrenant, tot això confirma que estan units i tenen molta moral».

- Com va arribar a la presidència?

Des de que vaig arribar al poble he estat aficat al futbol local, primer com a jugador, després com entrenador i ara com a directiu. Fa uns anys hi havia molts de jugadors d'altres pobles i els d'Ariany essent els que més complien en els entrenaments, quasi no jugàvem; aquesta situació no m'agradava, han de jugar els que s'ho mereixen i si són locals millor.

- Ara, tots són del poble?

La majoria, també n'hi ha un de Petra, un de Cala Ratjada, un de Llubí i un Marroquí. Hi ha 6 o 7 locals que mai havien jugat a futbol federats i l'entrenador, també arianyer, Juan Antonio Sancho, forma part de la plantilla.

- Què passa amb el futbol base?

De moment, només hi ha un equip de futbol escolar, que està unit al l'equip

regional perquè es dona la casualitat de que també som el president de l'APA; a principi de temporada, vaig intentar formar un equip de benjamins F-7 amb la directiva anterior; encara estic esperant la resposta, els antics directius no m'han ajudat gens i l'Ajuntament es limita a donar-nos una petita subvenció. Tenim molt pocs socis, el poble és petit i veure perdre cada diumenge l'equip cança, ho comprenc molt bé. A tot això cal afegir-hi els ajustats límits d'edats entre les distintes categories que exigeix la federació.

- A què es deu la mala ratxa de l'equip?

En primer lloc, no es pot negar, que no tinguem l'eficàcia necessària per jugar a segona regional. De fet, vaig intentar, quan me vaig fer càrrec de l'equip, renunciar a la segona i jugar a tercera regional, una categoria més assequible per al nostre equip, però els calendaris ja estaven fets. També tenim la plantilla un poc ajustada i endemés hem perdut alguns partits en els darrers instants amb equips que no són molt superiors a nosaltres.

- Quina és la junta directiva i la plantilla de l'equip?

És molt curta. molts de directius han anat abandonant els seus càrrecs durant la temporada sense donar cap explicació. És molt trist que un poble petit, en el que tot ens coneixem, passin aquestes coses. La junta ha quedat composta per la meua presidència, Miquel Frontera com a secretari i Antoni Mestre com a vocal, que també és jugador; els tres delegats són Guillem Mayol, Guillem Sansó i Antoni Ribot i la plantilla la formen Mestre, Bauzà, Rigo, Hermosilla, Gomis, Ramis 1, Riutort, Abdelhak, Sancho 1, Ramis 2, Sancho 2, Molinas, Aulet, Ribot 1, Ribot 2, Sansó, Pascual, Coremet i J.J. Mayol.

- Quins projectes tens?

Seguir aguantant. Consegir més recolzament per part de l'Ajuntament, que els socis tinguin més il·lusió i augmentar el seu nombre. Hem de tenir en compte que jugarem a segona regional i segur que guanyarem molts de partits. La nostra il·lusió segueix essent tenir un equip de benjamins de futbol-7.

Societat

**Targeta
Moneder**

**La targeta
de cada dia**

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENYONS
DE BARCELONA

Dia 8 de maig es casaren en Jordi Simón Navarro i na Maria Catalina Caldentey Tous.

Enhorabona.

Dia 8 de juny celebraren les noces d'argent en Joan Sansó i na Margalida Mestre.

Enhorabona.

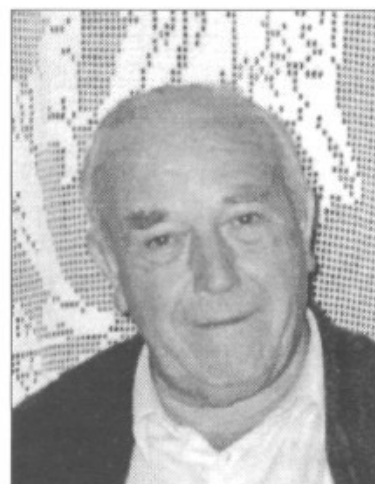
Nota de la redacció: les persones interessades en que es publiqui alguna fotografia o es faci referència a algun fet social l'han de fer arribar a algun membre de la revista. Nosaltres no ens feim responsables dels possibles descuits u omissions.

Dia 29 de maig ens va deixar n'Àngela Julià Ribot (Sandica), tenia anys i era casada.

Descansi en pau

Dia 25 de juny ens va deixar en Jaume Ribot Martí (Vigili), tenia 78 anys i era fadrí.

Descansi en pau.

Entrevista al president de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca

Miquel Company, el 4^{art} poder a la part forana

Si la premsa és el quart poder, la premsa forana hauria de ser una entitat poderosa amb un pes específic dins la nostra societat, però sembla que no és així, i això que les xifres canten. L'Associació de Premsa Forana (APFM), presidida per Miquel Company des del 1995, té a hores d'ara 50 revistes associades, corresponents a 37 pobles de l'illa de Mallorca; quant al tiratge són 60.000 exemplars mensuals: com explica en Miquel, «pugen fins a 98.000 si comptam les quatre vegades que surten els setmanaris i les dues de les revistes quinzenals».

Quasi res, eh?

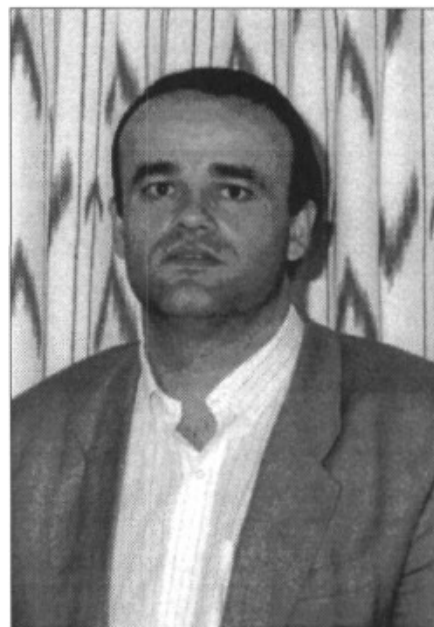
Miquel Company, nascut a Sant Joan el 1959, va entrar en contacte amb l'Associació l'any 1985, quan la revista *Mel i Sucre*, creada per ell i un grup més de santjoaners el 1981, varen donar-se d'alta a l'APFM. L'associació s'havia creat el 1980. L'any olímpic català (i espanyol i mundial) del 92, va entrar per primera vegada a la Junta Directiva de l'APFM, «la qual cosa me va agradar, i el 95 vaig ser elegit president per un període de tres anys i, si arribam al 98, segons la il·lusió del moment veuré si continuo». Les set persones que formen l'actual Junta Directiva intenten abastar un ample ventall, i així és: «Revistes diferents, procedència heterogènia i distinta periodicitat; totes en català, això sí». Sense ordre; *Mel i Sucre* (Sant Joan), *Fent Carrerany* (Maria de la Salut), *Flor de Card* (Sant Llorenç des Cardassar), *Ariany*, *Llum d'Oli* (Porreres), *Veü de Sòller*, *Molí Nou*

(Vilafranca).

Les feines de l'APFM són, com diu en Miquel, administratives, «vivim del suport institucional, aquest suport ens ingressa uns doblers i nosaltres els distribuïm entre els associats segons un barem prefixat en els diferents convenis». Això ho fa la Junta Directiva, en realitat la tesorera, el secretari i el president. La seu física de l'Associació (propietat de la mateixa entitat) és a Sant Joan, «crec que està infrautilitzada, tot i que té una hemeroteca de Part Forana que comença a ser bastant substancial, ens agradaria trobar un ajut per poder catalogar tot el que hi ha». Es veu que la vila santjoanera té molta força dins l'APFM, dels quatre presidents tinguts, dos són de Sant Joan. En Miquel ho reafirma tot explicant-ho: «la presidència és una monarquia... ja que tenim una seu física a Sant Joan, és important que a la Junta hi hagi algú que passi per allà a recollir la correspondència, escoltar els missatges i contestar, com que no hi ha ningú assalariat que ho faci, a posta dels quatre presidents, dos han estat santjoaners».

Durant molts d'anys les crítiques a la Premsa Forana era qualificant-la de roja, progre, catalanista i ecologista, això al poble vol dir contrària (normalment) al govern municipal. «Moltes revistes han nascut a l'empara de grups amb visions crítiques respecte de la política oficial als seus respectius pobles».

El concepte que es té de l'Associació està una mica manipulat, s'ha volgut extrapolar que les revistes en català associades rebessin un poc més d'ajut que les altres. La nostra Junta ho ha potenciat perquè és que està contemplat en els nostres estatuts:

tenim un compromís amb la llegua catalana, això totes les revistes ho saben». De les 50 associades, unes 38 ho fan majoritàriament en català, una sèrie són bilingües i una, excepcionalment, és trilingüe (francès - castellà - català): *París-Baleares de s'Arracó*. No s'admeten revistes que depenguin directament d'una institució, com ara un butlletí oficial d'un ajuntament, «al marge de les d'aquest tipus, deuen quedar 2 ò 3 revistes fora de l'APFM per motius diversos, però tampoc els interessa ésser-hi».

L'associat a Premsa Forana que té el tiratge més elevat és *L'Estel* de Mallorca que bascula entre els 4.000 i els 8.000 exemplars quinzenals, depenent de si és un tiratge específic per una zona, el segueixen els setmanaris, «que estan als pobles grans i després, algunes revistes, tant quinzenals com mensuals, amb un tiratge important: *Llucmajor de pinte* en ample, *Punt Informatiu de Pollença*, *Lloseta*». El nombre d'associats no sol variar, fa anys que ronda la cinquantena: «del 92 al 94 només hi va haver una alta i una baixa. El 96 hem tingut dues altes més

i sabem de tres revistes més interessades a associar-se. Si és així arribarem a ser 53 revistes, serem 40 pobles amb revistes».

Darrerament l'APFM ha sortit per la premsa diària en relació al menyspreu de les altes institucions polítiques vers elles en qüestions publicitàries. «La campanya del Pla Mirall per exemple ha sortit a tots els diaris i no ha tingut en compte un tiratge de 60.000 exemplars ni que són uns mitjans de comunicació que als pobles es tenen damunt la camilla, devora el televisor. Ens queixam per això, s'ha publicat que el responsable de premsa del Govern deia que mai hem sol·licitat aquest ajut, ho diria a l'inrevés: no s'ha tingut en compte la nostra difusió. A partir d'ara, cada vegada que hi hagi una campanya publicitària, enviarem una carta que sol·licitem participar-hi».

Un poc de tot

Biel Tovell

Ja tornam ésser a l'estiu. No ens n'adonam i el temps passa. Pareix que era ahir quan comentàvem les festes de «Sa Patrona» i d'aquí a dos dies ja hi tornarem ésser.

Com que la vida passa i dona molts de toms, anem a repassar un poc l'activitat d'aquests dos darrers mesos que com sempre hi ha hagut per tots els gusts.

PLA TERRITORIAL, PLA D'ORDENACIÓ, O, JO QUE SÉ QUE!!

Realment hauria de dir jo que sé que. Quin embull!. Ja ho vaig comentar una mica al passat número però és que d'aleshores ençà, encara s'han lluit més. Ara hi ha entrat en ple el Govern i Déu sap com acabarà tot. Com no hi hagi moltes de comissions en joc i tothom hi vulgui treure tallada, no comprenc tot aquest truí.

Els batlles del Pla volen una sèrie d'accions per dinamitzar el pla, després de 4 anys sembla que s'aprova però en condicions inacceptables pels batlles, començant a treballar per presentar al·legacions, és a dir: quatre anys perduts en falses promeses i expectatives.

Això per una part, per l'altre el CIM, aprova el seu pla d'Ordenació del Territori en el qual es podia construir a 7.000 metres o a 14.000 que ja no sé qui vol una cosa ni qui vol l'altre,

després ve la «Llei de sòl rústic» del Govern Balear i lo mateix que a 7.000 o a 14.000 però tenint en compte que les segregacions de parcel·les fetes abans del 58 podran construir encara que només tinguin 7.000 metres.... En una paraula, ho enteneu? jo tampoc i crec que no importa intentar-ho perquè quan sabis de què va la jugada, segur que ja han tornat canviar.

A i encara una altra cosa, si es declara un terreny teu urbanitzable i tu no hi urbanitzes perquè no vols, no pots o no ho necessites, pot venir qualsevol i urbanitzar-t'hi ja que el Govern, que som tots, pot pensar que no urbanitzes per motius especulatius. Quina barra!

No sé com acabarà tot però segur

que encara en sentirem parlar per molt de temps.

I tot perquè? perquè vinguin quatre estrangers i s'ho ho duguin tot? Això és el que conseguirem. Aquí compte tot menys el que realment importa el benestar i el futur dels qui habiten i sofreixen les desavantatges de viure al Pla, una zona en decadència i que darrerament per l'esperit bucòlic dels quatre qui tenen duros, ha entrat de ple dins l'especulació.

Des d'aquí i encara que només sia de manera testimonial, animaria a la Mancomunitat del Pla que segueixi lluitant perquè no ens facin combregar en rodes de molí i que defensin els nostres drets, i el nostre patrimoni.

Còmic aparegut al Diario de Mallorca referent a n'aquest tema.

MANCOMUNITAT DEL PLA

Ara, que si ens hem de fiar de la Mancomunitat, crec que també ho tenim clar ja que està en hores baixes.

Un temps, va ésser l'admiració i l'enveja d'altres comarques de Mallorca però darrerament, aquesta institució va de capa caiguda ja que ni els mateixos membres estan d'acord fins l'extrem de que s'ha format una comissió integrada per set representants, entre els quals hi ha en Nadal Genovart del nostre poble, amb la finalitat de clarificar el futur.

No sé que passa pel cap dels dirigents integrants de la Mancomunitat. Possiblement comenci a haver-hi cansament d'una lluita constant contra les adversitats i el poders centrals ja que totes les iniciatives tenen una frenada quan arriben a les altures. Crec que estan cansats de rebre falses promeses (Programes 5B, Ajudes europees, pla Mirall etc.) que després de fer números, reunions i crear falses ex-

pectatives, es queden en res, en bones paraules, bones intencions i res més.

Queda molt bé parlar de dinamitzar el pla, de crear instituts, polígons industrials etc. per veure que després ens quedam en res. Paraules, paraules, paraules... que com ja diuen, se'ls en porta el vent.

Crec que per part de tots els integrants de la Mancomunitat, caldria fer un darrer esforç. Les coses que s'han aconseguit, son moltes i si és precís un reciclatge dels integrants, es fa i res més. S'ha de menester gent identificada en un ideal i lluitar per ell i a n'aquest moment pens que no hi ha aquest ideal comú sinó tants com a pobles integren l'Entitat.

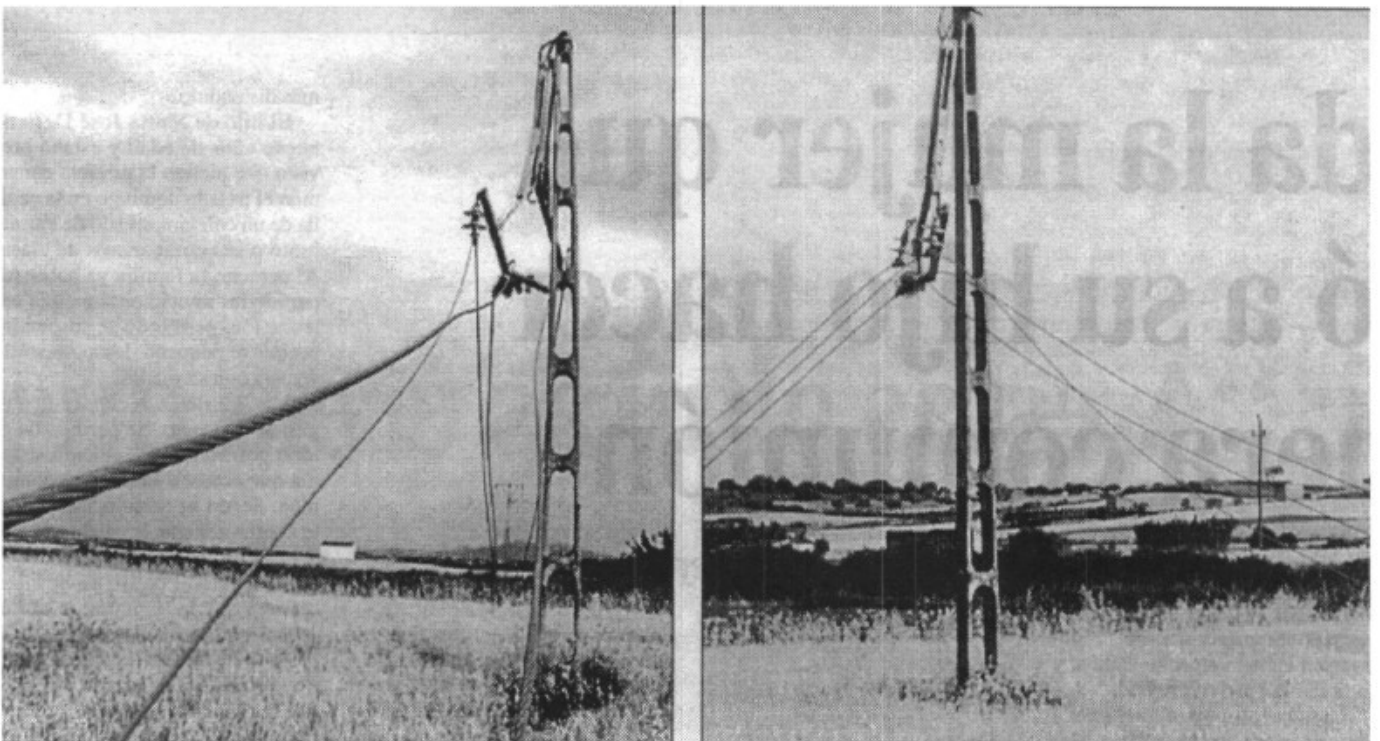
I tal volta són suspicàcies però pens que la Mancomunitat va començar a anar malament, a part de quan els interessos polítics passaren per damunt els interessos reals d'una comunitat, quan es començaren a afegir pobles que tal volta no estaven dins el que és pròpiament el Pla. D'aquesta manera uns problemes que eren gene-

rals, passaren a ésser només circumstancials per qualche poble i així a l'hora de negociar punts de lluita, ja no es lluitava per un punt o dos comuns sinó per tants de punts com a pobles i això és el que debilita. Ja es diu que «la unió fa la força» o també «divideix i guanyaràs».

Animaria als integrants que lluitessin clar en aquesta clarificació del futur i que deixessin polítiques i egoismes a part per arribar a aconseguir el que eren els començaments, una entitat amb unes idees clares d'intentar el millor per la comarca.

EL PERQUÈ DE LA TALLADA DE LLUM DE L'11 DE JUNY

Més d'un ni se n'adonà, però el passat 11 de juny, a primeres hores del matí, Ariany es va quedar sense llum. Possiblement la gent va pensar en una avaria, però no fou això sinó que fou una curiositat que ben bé hauria pogut acabar en tragèdia.

Així quedaren els fils d'electricitat després de l'accident. Fotog.: Diario de Mallorca

Com sabeu i segur que heu vist més d'una vegada, hi ha uns globus aerostàtics que fan una ruta pel cel del Pla i el Llevant de Mallorca. Idò bé, el cas és que aquest dia, el globus va sortir com sempre i de cop i resposta va haver-hi un canvi bruscat de la pressió atmosfèrica amb un canvi de la direcció del vent que provocà la caiguda del globus, xocant contra uns postes d'electricitat, tomant-los amb la consegüent tallada de corrent.

Va haver-hi sort ja que l'aterratge fou damunt un garrover i lo que hauria pogut ésser una desgràcia, es va quedar en una simple anècdota que segurament no oblidaran mai els qui la visqueren.

I aquesta fou la conseqüència de la tallada de llum.

Mira que em feia il·lusió, però ara ja en sé un altre que mai pujarà a un aparat d'aquests.

A LA FI, ES CONSTRUIRÀ UN INSTITUT A SINEU

Parlarem en el darrer número de les mobilitzacions dutes a terme per alumnes i pares d'alumnes en vistes a aconseguir una millor escolarització de la comarca i la reclamació d'un institut a Sineu per evitar la dispersió dels alumnes.

A començaments de Maig, la ministra d'Educació, va fer una visita oficial a Mallorca i va prometre que es farien 5 instituts nous a Mallorca i que un d'ells, estaria a Sineu.

Idò bé, a finals de maig, el ja ex-conseller d'Educació i Cultura Joan Flaquer i el director general d'Educació, Josep Aloy, firmaren a Madrid, el finançament d'aquests instituts.

Les obres començaran aviat en la finalitat de què el curs 98-99, ja es pugui impartir a les noves instal·lacions.

Crec que és una notícia de la qual ens hem de sentir tots contents.

ELS PARES DELS POBLES DEL PLA, ES SENTEN DISCRIMINATS

Per altra part, i seguint dins el tema de l'ensenyament, la coordinadora de les Associacions de Pares d'Alumnes (APAS) de la comarca del Pla, ha enviat una carta al director provincial del Ministeri d'Educació i Cultura, Joan Francesc Romero, manifestant-li el sentiment de marginació que pateixen respecte a pobles més grans (Palma, Inca, Manacor, etc.).

A n'aquesta carta, a part d'una sèrie de punts concrets per alguns pobles, s'apunten unes quantes reivindicacions per a tots els pobles. Aquestes reivindicacions les podríem resumir en:

- Professor de música per un mestre especialitzat.
- Gimnàs a tots els centres.
- Dotació de material escolar suficient, especialment pels infants, ja que a la actualitat és bastant deficient.
- Pel que respecte a ESO, adaptació de l'horari al Pla d'ESO i professors especialitzats per l'assignatura de tecnologia.

Les reclamacions, les consider completament legals i és d'esperar que siguin escoltades i correspostes.

LES OBRES DEL PES, EN MARXA

Com ja hem anat comunicant als darrers números, una de les obres a realitzar al nostre poble, és la reforma del «Pes Municipal», instal·lació darrerament infrautilitzada i que poc a poc es convertirà en una plaça, un punt verd i un magatzem municipal.

Així exposat, és difícil imaginar com quedarà, sobretot per lo del magatzem. Possiblement, ben arreglat només com a plaça i punt verd, podria

quedar un racó molt digne, més tenint en compte les cases que al voltant s'hi han construït darrerament, però el magatzem, no sé com l'engirgolaran ni com pot quedar, encara que supòs s'ho deuen estudiat bé i confiem amb el gust dels encarregats de dur endavant les obres.

Aquestes, es duran a terme en dues fases, que suposaran una inversió total de 16 milions de pessetes.

La primera fase, que té un pressupost de 4 milions i provenen del sobrant del pla d'obres del CIM de l'any 96, consistirà en l'esbucament de l'edifici actual, que a hores d'ara ja s'ha realitzat i preparar l'estructura pels nous edificis.

La segona fase, d'uns 12 milions, l'ajuntament espera poder aconseguir-los mitjançant les assignacions del Pla Mirall.

Es d'esperar que aquestes obres no es facin interminables, encara que si es realitzen sense que ens costin un duro als arianyers, no podem protestar molt.

SUBVENCIONS PER TANCAR EL CEMENTIRI

I ja que parlem de subvencions, aquí n'hi ha una altra.

Segons es va publicar, el CIM invertirà 73 milions sobrants del Pla d'Acció Especial, en obres al Pla de Mallorca.

No va sortir publicat quina quantitat ens destinen però si la finalitat: El tancament del cementiri.

I aquí podríem tornar al que comentava abans al parlar del pes. El cementiri, ja fa uns anys es va començar. Per manca de diners, o per no haver-ne de demanar al poble, va quedar sense acabar, idò bé, ara rebrem una altra subvenció i ja veurem com acabarà, si no s'acaba en un any, s'acabarà en dos i sinó....

MÉS SUBVENCIONS

I ja que hi som, pareix ésser que encara ens tenen destinats més duros. El CIM, el PP i el Pacte de Progrés, han firmat el Pla d'Instal·lacions esportives pels anys 97-98 i al nostre poble, ens destinen 1.920.000 ptes que serviran per reformar la pista poliesportiva.

«Menos da una piedra», com diria aquell.

LA HISTÒRIA DE LA PARROQUIA D'ARIANY AL DIARI «BALEARS»

Encara que ja l'hem sentida i llegida mil i una vegades, no està malament repassar-la una vegada més, em referesc a la història de la nostra església i més encara si és com aquesta vegada que va sortir publicada el passat 9 de Maig al Diari «Balears» a un article signat per Antònia Sastre dins un apartat titulat «Fets i personatges».

Encapçalada per una fotografia, el text era el següent:

L'actual església d'Ariany, situada al cim d'una elevació, presideix el poble. Davant la façana principal hi ha el mirador de sa Creu, des d'on es pot veure part del Pla de Mallorca.

En el mateix indret on s'ubica l'actual temple, s'aixecà el 1570 un primer oratori dedicat a la Mare de Déu de les Neus.

El 1717, el rei d'Espanya Felip V atorgà a Marc Antoni Cotoner, propietari de les terres d'Ariany, el títol de marquès d'Ariany, per a ell i tots els seus descendents, per la seva lleialtat a la causa borbònica durant la guerra de Successió. El marquès, en agraïment, féu construir una nova església (acabada el 1737) i portà de Madrid una imatge de la Mare de Déu d'Atocha, l'advocació de la qual arribà a desplaçar, ja en el mateix segle XVIII, l'antiga de la Mare de Déu de

les Neus.

Aquest segon temple, però, era de construcció deficient i hagué de ser reedificat i reemplaçat per la nau amb tres capelles laterals per banda de l'actual església, beneïda el 1818. Entre 1908 i 1913, se li afegí el creuer i el campanar.

El 1870, els arianyers sol·licitaren l'erecció d'una vicaria «in capite», que no s'aconseguí fins el 1886. L'església esdevingué parròquia el 1935.

Davant la façana principal i adossat a ella, hi ha un pòrtic de tres arcs ogivals, amb terrat superior i balconada de balustres. La torres del campanar, al costat esquerre de l'absis, és de cinc cossos d'altura, també amb terrat i balustrada i dobles finestres amb arcs de mig punt a cada cara del cos superior.

L'església és de planta de creu llatina, coberta per volta de canó i cúpula, sostinguda per arcs i petxines, sense llanternó.

El retaule major és de 3 carrers: en el central hi ha les imatges de la Mare de Déu d'Atocha i de Sant Gaietà (copatró de la vila) i en els laterals, sant Joan Baptista i sant Sebastià.

Una trona monumental de pedra està adossada a l'angle anterior esquerre del creuer. En el cor, bastit a la part superior del pòrtic, es conserva un orgue construït el 1927 per l'orguener Antoni Cardell.

I fins aquí el reportatge. No per conegut, deixa d'ésser interessant, ans al contrari, serveix per refrescar la memòria i segur que hi haurà hagut alguna dada o curiositat que segurament haurà sigut nova i ja per això serveix transcriure i conservar aquest escrit.

EL PRESIDENT DE LA S.D. ARIANY AL «DIARIO DE MALLORCA»

El passat 20 de maig, al «Diario de Mallorca», va sortir una entrevista amb Josep Alzamora, president del S.D. Ariany, que reproduïm a un altre lloc.

Enguany, pel nostre equip, no ha sigut de lo millor, fins al'extrem de què no hem guanyat ni un partit i ens han fet una panera de gols. Tal vegada, la categoria ens venia un poc grossa i més tenint en compte la gran quantitat de jugadors que se n'anaren. Per altra part, estàvem acostumats a s'altre any que sempre guanyàvem i ha sigut mal d'admetre veure com diumenge rera diumenge els equips s'inflaven de fer-nos gols i guanyar-nos.

Tal vegada, com molt bé comenta en Pep, l'Ariany hauria d'haver seguit a tercera regional a on sí es pot lluitar i ja diuen que val més ésser «cap de rata que coa de lleó», però l'any que ve serà un altre any i crec que si es segueixen fent les coses com enguany, podrem arribar enfora.

Des d'aquí anim als responsables de l'equip i als jugadors. No s'ha guanyat, però al manco, els jugadors han disfrutat de jugar i a nivell d'espectadors, no s'han vist les bregues, insults i demés que hi havia els altres anys, per tant, ànims, a seguir lluitant i ja veureu com l'any que ve, a la tercera regional, les coses aniran millor i Ariany tornarà passar gust d'anar els diumenges al futbol.

I per aquesta vegada, res més. Com deia al començament, ja estam abocats a l'estiu i en tornar sortir, ja haurem passat les festes per lo que vos desig bones vacances i que «Sa Patrona» ens vengui carregada de totes les benediccions.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA - Centre Coordinador -

Biblioteca municipal
d'Ariany

Novetats
bibliogràfiques

Títol: Claustros de Mallorca
Autor: P. Fullana, A. Crespo, J. Prohens
Editor: Guillermo Canals

Títol: L'espai de l'aigua
Autor: Mª Antònia Carbonero Gamundí
Editor: CIM

Títol: L'arquitectura mallorquina desde la...
Autor: Catalina Cantarellas Camps
Editor: IEB

Títol: Aplec de Rondaies Mallorquines
Autor: Mn. Antoni Mª Alcover
Editor: MOLL

Títol: La Torre de Cala Santanyí
Autor: Josep Segura Salgado
Editor: CIM

Títol: Poesies Mallorquines
Autor: Juan Mascaró, Pvre.
Editor: Patronat de Sant Antoni

Títol: Temps ressuscitat
Autor: Vicenç Calonge i Gustà
Editor: CIM

Títol: Capdepera i els Reis
Autor: Sebastià Ferrer Pascual
Editor: Ajuntament de Capdepera

**Consell Insular
de Mallorca**

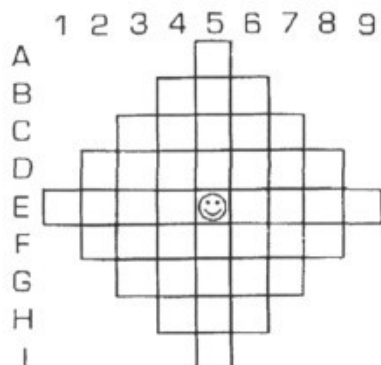
Passatemps

Biel Tovell

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS.- A) Cinc a la numeració romana. B) Equip de jugadors de futbol, tenis, etc. C) Retallar una cosa de metall o altra matèria sòlida. D) Marit de la comare. E) Recipient gran més ampla de dalt que de baix fet de vímens o de canyes, que serveix especialment per transportar roba o per dur fruita. Nom de l'arbre oriental del qual procedeix la fusta dita banús. F) Fer sana una cosa, donar-li salubritat. G) Anar molt barat, gairebé regalat. H) Poc freqüent o que es troba en molt petit nombre. I) Consonant.

VERTICALS.- 1) Cent a la numeració romana. 2) Conjunt de les parts materials que componen l'organisme de l'home o dels animals. 3) Estar una au damunt els ous per donar-los la calor necessària per al desenvolupament i per a la naixença dels pollets. 4) Ciclista mallorquí campió del món en sis ocasions 5) Mitjà de pagament molt conegut i emprat. Temps transcorregut des del començament de la vida d'una persona o animal. 6) Causar mareig. 7) Prendre i apropiarse indegudament, allò que pertany a un altre. 8) Riu català que passa per la ciutat de Girona. 9) Consonant present al nom d'Ariany.

TEST CULTURAL

Com és costum, a n'aquest apartat sortiran un parell de preguntes que faran referència al passat número de «sa Fulleta». A veure et recordes i sinó, ja saps a on has d'acudir.

1) A la portada, hi havia una sèrie de fotografies, entre les quals, 3 eren de les escultures que encara ara estan a la placeta de l'església. Sabries dir qui és l'autor?

- Pia Dorn
- Pep Canyelles
- Remígia Caubet
- Joan Miró

2) L'Ajuntament, aprovà una sèrie de projectes per incloure al «Pla Mirall»: Punt Verd al Pes Municipal; una plaça pública a s'Auberg; millora de l'enllumenat públic i sembra d'arbres. Saps a quan pugen les obres?

- 10 milions
- 25 milions
- 50 milions
- 75 milions.

3) La quota de recollida de fems ha pujat i de quina manera. L'any passat era de 5.900 ptes. Saps com ha quedat establerta per enguany?

- 7.450 ptes.
- 10.000 ptes.
- 15.900 ptes.
- 13.350 ptes.

4) Segons els lectors del diari Balears, a una votació per determinar les millors obres literàries del segle XX n'hi aparegueren tres del nostre paísà Guillem Frontera dins una llista de 260 votades. Totes les que apareixen a continuació estaven a la llista manco una, sabries dir quina?

- Un cor massa madur
- Una dolça tardor
- La ruta dels cangurs
- Imatge del paradís.

5) En una decisió prepotent i consider poc meditada, el CIM va declarar un dia per la «Diada de Mallorca» en gran disgust meu que

considerava havia d'ésser el 31 de Desembre. Saps quin dia consideraren tan important com per donar-li tal reconeixement passant-se pel folro la història.?

- 12 de Setembre
- 8 de Desembre
- 18 de Juliol
- 1 de Gener

REFRANYER POPULAR

- Juny acabat, dia escursat.
- De sant Joan a Sant Miquel, ni dona ni peix ni mel.
- Per sant Pere, enrevolten sa figuera.
- Per Sant Pere, garbes a s'era.
- De Sant Joan a Sant Simó, mala vida pel pastor.

PENSAMENTS

- Poble, és una reunió de persones, unides per la comuna aspiració cap a les coses que estimen.

(Sant Agustí)

- Les coses no són com són, sinó com les recorden.

(Valle Inclan)

- No viu qui no sap perquè viu.

(M. Ramis Alonso)

- No hi ha res pitjor, que fer una cosa important, pensant en la següent.

(Nazario González)

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

TEST CULTURAL

- 1) Pia Dorn
- 2) 25 milions
- 3) 13.350 ptes
- 4) Una dolça tardor
- 5) 12 de Setembre

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS.- A) V. B) Tim. C) Cisar. D) Comarot. E) Covo. Ében. F) Sanejar. G) Redar. H) Rar. I) T.

VERTICALS.- 1) C. 2) Cos. 3) Covar. 4) Timoner. 5) Visa. Edat. 6) Marejar. 7) Robar. 8) Ter. 9) N.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

Biblioteca municipal d'Ariany

Títol: David Glasgow Ferragut
Autor: Jaime Sastre Moll
Editor: Comissió V centenari

Títol: El pare Antoni Guasch i Bufí
Autor: Antoni Costa Bonet - Felip Cirer
Editor: Comissió V centenari

Títol: Apostes per la bibliografia Guilleniana
Autor: Antoni A. Gómez Yebra
Editor: UIB

Títol: Les torres marítimes de Lluçmajor
Autor: Josep Segura Salado
Editor: IEB

Títol: Menorquins a la Florida
Autor: Rafael Alcover González
Editor: Comissió V centenari

Títol: El mandarí i jo
Autor: Rosa Maria Colom
Editor: La Galera S.A.

Títol: Rubén Darío a Mallorca
Autor: M^a del Carme Bosch
Editor: Comissió V centenari

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA
- Centre Coordinador -

**Consell Insular
de Mallorca**

Sa farola

- Ala vengà que fa una hora que estic pertu! i si duim tanta de pardaleria no hi serem a temps.

- A temps, a què hem de ser a temps?

- Fotre que no vàrem quedar que aniríem a Ses Torres a veure passar en Clinton.

- Putes de Clinton! aquí vull veure jo és a n'el Rei.

- Bé també, però a n'el Rei el podem veure cada any, ara a s'americà a lo millor no el tornarem veure mai més.

- Ni falta que fa.

- Per cert i què hi fa per aquí?

- A tu que te pareix, tots ets americans que venen volen anar a veure allà on diven que va néixer el Pare Serra.

- Ai! com les prenen es pel a «la casa natal de Fray Junípero Serra». Mal llampes petrers! T'assegur que ja és perquè no tenc lletres, perquè pots estar segura que remolcaria tots ets arxius per demostrar que també el mos foteren, perquè tant si les agrada com no, va néixer a Ariany.

- Que no veus que si hi havia res escrit ja ho deven haver cremat. Només faltaria això que ara se demostràs que no és seu. Jo crec que Petra s'enfonsaria.

- Res ho pots deixar anar perquè tanmateix no ho arreglarem i mentre no es demostrí lo contrari que no ens queda més remei que mossegar-mos sallengo.

- Meam, tu que ets tan aficadissa no me sabries dir que són aquestes coses que han posat damunt sa torre de s'aigo? No deven pensar posar-hi un capell com si fos un molí.

- Ca barret! me pareix que són antenes per es telèfons mòbils, però jo no ho sé cert.

- Per quatre que n'hi deu haver a Ariany, ja me diràs que hem de fotre aquestes antenes.

- Idò m'anirà ben bé a jo, perquè s'altre dia li deia a n'es meu homo que m'en compràs un, perquè com que està un poc nial i ara ve sa plena de collirets alls, tomàtiques, melons, i com que hauré d'anar a fer un jornal cada dia, no me perdonaria que li passàs qualque denou i jo per allà cul enlaire i ell fent es batagot per aquí.

- Jesús quin rosari, encara el comprassis per fer de bufa. Ara que no veus que faràs es negoci de na peix frit. Saps que és de car mantenir aquest telefono, tot lo que guanyaràs amb sos melons ho fotràs amb so telefono.

- Meam si tu me voldràs fer es comptes a ca nostra, a veure si amb sos meus doblers no podré fer lo que jo vulgui.

- Val més fotrer-los amb això que segons en que. Tanmateix si no mos ho menjam noltros es Govern o s'Ajuntament s'ho on duran tot.

- No me parlis des Govern que encara no m'he recuperat de lo de sa paga.

- És igual, no hi pensis més, tanmateix...

- Saps si les t'haguessin fotut a tu a n'es doblers, saps que fa de bon plorar amb sos ulls d'un altre.

- Bé i deus estar ben contenta amb so punt verd que comencen, tant com remugaves.

- Uuuuh! d'aquí que estigui acabat, hauran de passar un parell de coremes.

- I ara perquè dius això, s'Ajuntament ha dit que ho arreglarà en lo des «miralls», que per cert no sé que deu ésser! com no vulguin omplir sa placeta de miralls.

- No hi ha res més trist que s'in-cultura. No, i no és que no en parlin des «Pla Mirall»...

- Idò tu que ho saps, què és això?

- És un pla d'ajuda a ses obres que fan per es pobles. Es Govern hi posa una part i s'Ajuntament la resta; i una de ses coses a arreglar a Ariany és es pes des porcs.

- Bé a jo això no m'interessa, lo únic que m'interessa és sa netedat de s'ànima.

- I ara quin pebre te fa coure es cul a tu?

- Que de cop i volta m'ha vengut a n'es cap que es mes passat me vaig extremunciar.

- Jesús, Sant Antoni, no sabia que haguessis estada tan fotuda. Fas un cap ben viu per extremunciar-te.

- Vull estar preparada no sia cosa que una d'aquestes motos que fan brusques per es poble m'enfili i m'envii a veure Sant Pere, sense estar en gràcia, i vaig aprofitar s'extremuncio general que feren s'altre diumenge per arreglar es meus assumptes en Déu.

- Ni sabia que hi hagués res, en-demés, perquè t'has extremunciada si estàs més sana que un gra d'all, pareix que crides la mort.

- Saps què passa? que llavonces hi va haver una mica de refresc, quatre bunyols i un poquet de vi.

- Ah punyeta! haguessis començat per aquí, per això t'extremunciaries.

- Jesús que ets d'interessada, ni sabia que n'hi hagués de bunyols.

- Bé anem que si no feim via, en Clinton haurà passat.

- Només faltaria això, en sa pressada que hem fet.